

בכפר מנחם

גיליון מס. 202

חשוון תשע"ג אוקטובר 2012

נבחרו לוועד האגודה:
אבודרם דרור, ברק יגאל, גרבר שלומי, דוידאי יניב, כהנא אביב, פישמן אמנון, פרן אמיר, קורן נועם,
שביל דני, שקד שלומי.

האינף והמפגש עם האצף ככלי חינוכי

לקראת פתיחת שנת הלימודים נפגש צוות הגיל הרך עם נורית נתן, שהרצתה בפניו על חינוך סביבתי. אני מביאה עיקרי דברים:

מערכת החינוך הקיבוצית מאופיינת בחיבור מאוד קרוב לקהילה ולסביבה. הטיול היומי בגיל הרך מייחד את מערכת החינוך הקיבוצית. והוא חלק מההוויה החינוכית. במטרה לנצל את הטיול לחקר הסביבה ופיתוח ערנות לשינויים המתרחשים בסביבה הטבעית בהשפעת עונות השנה והפעילות האנושית.

הילדים חווים את הסביבה הקרובה כחלק מחוויותיהם האישיות. הטיול נועד לקשר בין הנוף לחוויות האישיות והחושיות.

הטיול מעניק לילדים חוויה רב חושית, רגשית משמעותית ויוצר בסיס לטיפול הקשר עם הקהילה. הגננות של גני משרד החינוך תיארו פעילויות בסביבה שערכו עם הילדים בתחילת שנת הלימודים. אני מביאה את דבריהן:

ילדי גן תאנה (גילאי 3-4 שנים) בהדרכת אסתי אלברט ביקרו ב"בית הדר" ערב ראש השנה והביאו לדירי הבית עוגת דבש מעשה ידיהם. הם ליוו את הביקור בשירה משירי החג. בימים אלו לומדים בגן תאנה את נושא הזית. הילדים מטילים בקבוץ ומחפשים עצי זית. הם מוסקים את הזיתים בעזרת מקלות ומנענעים את העצים. את הזיתים הם אוספים מהאדמה ומביאים לגן. בגן כובשים את הזיתים – תחילה הילדים שוטפים אותם אחר כך ממליחים אותם ומשרים אותם במים ואחרי שהם יהיו מוכנים יקבל כל ילד לביתו מן הזיתים שהכינו.

ילדי גן רימון (גילאי 3-4 שנים) בהדרכת יעל שחורי יצאו לחפש ברחבי קבוץ את ארבעת המינים: בגן היו ארבעת המינים ואפשר היה להשוות את מה שמצאנו עם מה שהיה בגן. הדסים יש בשפע – על יד הספארי יש גדר חיה מהדסים.

ערבה – בקבוץ יש רק ערבה בוכיה ע"י בריכת הדגים (שע"י בריכת השחייה). ובררנו את ההבדלים בין הערבות, בעזרת הערבה שהייתה בגן. אתרוגים לא מצאנו. מצאנו רק המון לימונים. הילדים אמרו, שהלימונים דומים לאתרוג. הבאנו לגן לימונים והשוונו לאתרוג. הילדים אמרו שהריח והצורה של הלימון והאתרוג מאוד דומים. הגודל שונה. דקלים מצאנו לרוב והגננים עזרו לנו להוציא את הלולב מהדקלים. ילדי **גן דקל** (גן חובה) בהדרכת **עדנה קפלן** טיילו בקבוץ בעקבות הענבים והכינו יין בגן. לקראת ראש השנה אנחנו הכנו בגן יין מענבים והטיול היה קשור לפעילות זאת. – טיילנו ברחבי הקבוץ וראינו בגינות שונות של חברים את הגפנים ועליהן ענבים ירוקים וסגולים. בגן דיברנו על כך, שהגפן היא אחת משבעת המינים ושוחחנו למה אנחנו מכינים את היין לפני החג. הבהרנו שליון לוקח זמן להיות מוכן ולכן צריך להכין אותו לפני שמגיע החג. אחרי שהתוודענו לגפן דרך כל החושים - ראינו אותה, מיששנו וטעמנו אותה קבלנו מהכרם של הקבוץ כמה ארגזים של ענבים – הילדים הפרידו את כל הענבים מהעוקצים והגבעולים ואחרי שהם עבדו קשה כל ילד התענג וטעם את הענבים והרגשנו את הסוכר שבהם. למחרת הכנו את היין. – הילדים חלצו נעליים, התרחצו ודרכו את הענבים ברגליים ומעכו אותם בידיים, עד שקיבלנו מיץ ענבים. בימים הבאים סיננו והוספנו סוכר והילדים צפו בתסיסה איך היא מנפחת בלון ואחר כך המתנו שהיין יהיה מוכן.. בסופו של תהליך כשהיין היה מוכן טעמנו ממנו ונהנינו בחג

בגן זית (גן חובה) בהדרכת **יעל קדוש** אנו רואים חשיבות רבה בקשר עם הסביבה הפיסית והאנושית ומאמינות שהקשר לישוב שבו אתה חי ופועל בו, מתחיל בקשר הפיסי לאדמה ולסביבה הפיסית והאנושית והנושא מהווה ציר מרכזי לאורך כל שנת הפעילות בגן, לדוגמא: אנו עוקבים באופן פעיל במהלך כל חודשי השנה אחר 3 עצים, עץ הרימון, הזית והשקד, אנו בודקים כל חודש מה מצב הפירות, העלים, והפרחים ודרך ההתבוננות והמעקב מגלים את ההבדלים בין עצים נשירים לירוקי עד ומשווים בין עצי פרי מאכל לעצי סרק.

דוגמא נוספת כבר בתחילת השנה בטיולים הראשונים אנו עוקבים אחר פריחת החצב, אנו בעיקר אוהבים את החצבים בשולי העמק והחצבים מעל בית הבנים, במהלך השבועיים הראשונים של השנה אנו קושרות בכל יום חוט מעל האזור הפורח ובודקות למחרת לאיזו כיוון מתפתחת התפרחת – הילדים מאוד אוהבים מעקב זה, השבוע הם כבר אמרו שהחצב כבר לא כל כך יפה, אבל פתאום גילו את העלים שהתחילו לצמוח והתלהבו מאוד. יפה לראות איך במהלך השנה הילדים מזהים יותר ויותר עצים ויודעים להכיר ולכבד את הטבע הסובב אותם והדבר הינו פועל יוצא של הטיולים והחזרה על המסלולים הקבועים ברחבי הקיבוץ.

נורית נתן הדגימה את **האפשרויות החינוכיות הטמונות במפגש עם בעלי החיים**: הילדים מתענגים ומסתקרנים במגע עם בעלי חיים. מפגש זה מעצים ומפתח את הילד ומספק לו חוויות ייחודיות ומשמעותיות, המרחיבות את הקשר עם הסביבה.

בבית התינוקות הציפור המטפלת בגוזלים היא בעל החיים המייצג, תינוקות יסתקרנו ממגע עם ציפור (תיווך המטפלת חשוב) וילדים גדולים יותר יעשו את האנלוגיה הטיפולית בינם ובין הגוזלים כזכים לחוויה טיפולית. כדאי לזמן את הציפורים לחצר בעזרת פרורי לחם והילדים לומדים לחכות לציפורים שתבואנה. הם צופים בהן ורצים להבריא אותן. הילדים חשים שתנועותיהם משפיעות על מישהו אחר. אקווריום עם דגים מרגיע את הילדים ומעניין אותם. ויכול להיות גירוי ללמידה על החיים במים.

הכלב המטופל ומתוחזק כראוי יכול להיות דמות משמעותית. הילדים לומדים להבחין בין הכלב של המטפלת וכלבים אחרים, מה שמסייע להתפתחות קביעות האובייקט **פעוטים** יתבוננו בשבלול המגיח מקליפתו. השבלול יכול להפוך לנושא שנתי – מעקב אחר התנהגותו במהלך עונות השנה, גם בעונות החמות. דרך השבלולים מפיגשים את הילדים הרכים לחוויות ההמתנה למשהו (חוויות ההמתנה לגשם בסתיו) אחרי שירד הגשם הראשון רואים את השבלול בפעולה – מאפשר להכיר יצור שונה מאתנו, שהגיח מתוך הקונכייה מסייע לניסוח הידע על עונות השנה והקשר ביניהן ובין התנהגות בעלי החיים ובני האדם. (חם קר, יבש רטוב וכו.) גם ילדי גן ייהנו להעביר את השבלול מיד ליד. השבלול מעניק לילדים חוויה רגשית שיש עמה קשר והזדהות.

בגן הצעיר – החתול מסמן את הטריטוריה וקשה להיות אתו בדיאלוג. הילדים אגוצנטריים כמו החתול ויראו בו השתקפות של עצמם – הם יעקבו אחרי החתול וישאלו את עצמם איזה חיה אני ואיזה אברים אני מפתח. הם פוגשים את החתול במצבים מגוונים – עדין סוער וכו' הם מכירים את המצבים מעולמם הפנימי ומרחיבים את עולמם. שווה לספק לילדים חוויה של שליטה בחתול – לזמן ליקוק וליטוף של החתול.

שווה לקחת את ילדי הגיל הרך לצפות בחוויות החיסון של הכלבים. **עץ התות** – זהו נושא שנתי נפלא. המאפשר לעקוב אחר המופעים השונים שלו העץ – העלווה הירוקה, השלכת, הלבול והפרי. כשמתחיל הלבול אפשר להוציא את הביצים של פרפר טוואי המשי ולעקוב

אחר ההתפתחות בכל שלב עד הפרפר. תוך הבהרת הקביעות – זהו אותו טוואי משי בכל שלב. ולראות את הבקיעה של הפרפר מהגולם ולאסוף את הביצים לשנה הבאה
הנמלים – יצורים קטנים ומרתקים עבור הילדים. אפשר לצפות בהן ע"י בניית תחנת האכלה וכך לחקור את תפקודן. למשל, איך סוחבים חפץ כבד – ע"י שתוף פעולה.
גן בוגר המפגש עם הכלבים מרחיק את האינטראקציה הסוערת בין הילדים. כלבים אומרים שלום, מקשקשים בזנבם בעת הנאה ולהשוות לביטוי האנושי – אנחנו אומרים שלום בלחיצת יד ומבטאים הנאה במלים, או מחוות גופניות
חשוב ותורם לצפות בהזדווגות הכלבים ולצפות בהתנהגות כלבה שהמליטה.
ילדי גן מוזמנים להאכיל בעלי חיים ולחשוב על צרכים של יצור אחר.

חשוב לא לעשות את העבודה לילדים לתת להם להתבונן ולהסיק מסקנות, כשהמחנכת מתווכת בכל שלב. המגע עם בעלי החיים מאפשר יציאה מאגוצנטריות, טיפוח אינטגרציה וקביעות אובייקט מעבר למופעים השונים.

הביאה לדפוס יהודית אפרתי

גחילגויל שנה ביגל היץ

התחלנו את שנת הלימודים תשע"ג בשמחה וברגל ימין. רוב הצוות ממשיך בעבודתו ואנו קולטים אנשי צוות חדשים מעטים. אנחנו פותחים את השנה עם 9 יחידות חינוכיות מהם 4 גנים של משרד החינוך. עד סיום שנת הלימודים יהיו לנו 190 ילדים במערכת.

חגי תשרי נחוגו בכל יחידה חינוכית בנפרד. הילדים ערכו הכרות עם סמלי החגים ומנהגיהם בהתאם לגיל הילדים ויכולתם. נבנו וקושטו סוכות ע"י הילדים והוריהם.

נמשך שתוף הפעולה הפורה והמעשיר עם המועצה – אנחנו מחדשים את השתלמויות הגנות המובילות והסייעות במועצה.

הגנים מקבלים העשרה במהלך כל השנה – הילדים כבר צפו בהצגת תיאטרון יער ע"י תיאטרון המריונטות של בני עטר – חוטים של זהב.

ארבעת גני משרד החינוך החלו בקבל ספרים מספרית הפיג'מות. במסגרת המיזם יקבל כל ילד 8 ספרים במהלך השנה.

נקווה שגם המשך השנה יהיה מוצלח.
מסרה יהודית שוהם

גפילוג הכיפורים זכור מנחם

ביום כיפור ניתנת לאדם ההזדמנות לחזור אל שורשי אמונתו ולגלות את זהותו האמיתית, בימי הרחמים והסליחות אנו נתבעים לפתוח ולהכשיר את עצמנו לקבל את סליחתם של אלו שפגעו בנו ולפייס את אלה שפגענו בהם.

לפי המסורת, אחרי חטא העגל, עלה משה רבנו להר סיני לבקש סליחה על חטא עם ישראל. תחילת הימים הייתה בראש חודש אלול ואחרי ארבעים, ביום כיפור הסכים הקב"ה לסלוח לעם ישראל. מאז נקבע יום זה כיום סליחה וכפרה לעם ישראל. על יום כיפור נאמר: "כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם לְטָהַר אֶתְכֶם מִכָּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יי תְּטַהְרוּ" (ויקרא טז, ל)

מסורג זכור מנחם

זו השנה השנייה בה מתקיימת תפילת יום כיפור בעזרתם האדיבה של ארגון איילת השחר. השנה הגיע לתפילה קהל גדול שגדש את הרחבה בחדר אוכל צפית.

מפגש הכנה למארגנים בהובלה של הרב שלמה רענן מארגון איילת השחר, התקיים השנה בקיבוץ גבעת השלושה בהשתתפותו של יואל מרשק, (ראש אגף המשימות של התנועה הקיבוצית), בראשותם של הרב הראשי לישראל, הרב יונה מצגר, הרב הכהן שמחה קוק, רב ואב"ד רחובות ורבו של בית הכנסת החורבה.

קשה לתאר במילים את ההתרגשות והאווירה, מתפללים שפתחו את ההיכל, עלו לתורה (מאז הבר מצווה), קראו בתורה, חבר שקרא את ההפטרה בספר יונה. ילדים שהתרגשו מתקיעת השופר, ברכות ותפילה לחולים. וכמובן כל מי שהיה צריך להגיד קדיש, כל זאת בתחושה של אחדות וחזרה למקורות.

במהלך יום כיפור מתפללים בבית הכנסת חמש תפילות: ערבית, שחרית, מוסף, מנחה ונעילה. אחרי

חורבן בית המקדש הוסיפו לתפילת מוסף סדרת פיוטים הנקראת "סדר העבודה" שחבורה במאה ה-3 לספירה, המתארת את עבודת בית המקדש ביום הכיפורים. בזמן שבית המקדש היה קיים, הייתה כל עבודת יום כיפור נעשית על ידי הכהן הגדול. עבודתו הארוכה נמשכה כל היום והיא מתוארת בתורה בספר ויקרא בפרק טז. ביום זה היה לובש הכהן הגדול בגדים לבנים, במקום הבגדים המוזהבים בהם הוא עובד כל השנה. ביום זה גם היה הכהן נכנס לקודש הקודשים, דבר האסור בשאר ימות השנה.

תפילת כל נדרי

ממש לפני תפילת כל נדרי נוהגים אבי ואם המשפחה לברך את ילדיהם בברכה מיוחדת. כמו כן לפני התפילה הדליקו נרות בכניסה לאולם. תפילת כל נדרי היא התפילה הראשונה הנאמרת בציבור. שלוש פעמים חוזר שליח הציבור על ההזמנה לכל יהודי באשר הוא להשתתף בתפילה:

"על דעת המקום ועל דעת הקהל, בישיבה של מעלה ובישיבה של מטה, אנו מתירין להתפלל עם העבריים"

זהו למעשה היסוד הקהילתי שביום הכיפורים שהוא יום כפרה ל"כל העדה".

"הפתיחה הקצרה והכאילו-פורמלית הזו של תפילות יום-הכיפורים מהווה בעצם תמצית וכותרת למעמד 'כל נדרי'. מוזמנים אנו להיכנס בשערי היום הקדוש תוך הזדהות והשתתפות של כל יחיד עם כל העם.

בהמשך מבקש שליח הציבור (בקול) והקהל (בלחש) את התרת הנדרים, האיסורים, השבועות, החרמות וכו'. לאחר תפילת כל-נדרי ניגש הציבור לתפילת ערבית ולאחריה נאמרות סליחות כמו אלו שנאמרו החל מחודש אלול.

למחרת בבוקר פותחים בתפילת שחרית. חזרת הש"ץ היא ארוכה במיוחד וכוללת פיוטים רבים. בקריאת התורה קוראים את פרשיית יום הכיפורים במקדש בספר ויקרא (פרק טז). להפטרה קוראים את אחת מנבואותיו החשובות של ישעיהו (פרק נז).

תפילת יזכור

לאחר קריאת התורה התקיים מעמד של הזכרת נשמות ("יזכור") במהלכו מזכיר כל אדם ואדם את קרוביו הישירים שהלכו לעולמם, ואלו שהוריהם בין החיים נוהגים לצאת מאולם התפילה. לאחר שכל אדם מזכיר את קרוביו שלו מזכיר שליח הציבור גם את מתיו הכלליים של העם- המתים על קידוש ה', חללי צה"ל וחללי השואה.

"אבינו מלכנו – חתמנו בספר חיים טובים."

בסיום יום כיפור אחרי פסוקי קבלת עול מלכות שמים תוקעים בשופר, תקיעת השופר מסמנת את סיום יום כיפור, ולאחריה אומרים: "לשנה הבאה בירושלים הבנויה".

"עלה אלוקים בתרועה, ה' בקול שופר"

השופר הוא הקול הקורא היהודי, אותו אנו פוגשים בתנ"ך בזמן שמחה ומלחמה, וכן בבית המקדש. הופעת ה' במעמד הר סיני הייתה בקול השופר:

"ויהי קול השופר הולך וחזק מאוד, משה ידבר והאלוהים יעננו בקול".

מאז, נקשרת תנועת השופר בחודש הסליחות והרחמים ותוקעים בו בכל קהילות ישראל בראש השנה, עם סיום תענית יום כיפור ובתפילת יום העצמאות.

בסוף הערב הוגש כיבוד לפתיחת הצום וחתמנו לשלום ולגמר חתימה טובה. ברצוני להודות לכל מי שנטל חלק בארגון התפילה. ראשית תודות לארגון "איילת השחר" בראשות הרב שלמה רענן, לרבנים אריה ושרגא מאיילת השחר, למוביל התפילה הרב שלום כהן מגוש עציון, לחזנים דניאל ושי מירושלים, לאסא שתרם את האולם, למשפ' בן דוד, משפ' קזז, משפ' קורנפלד, למשפ' והבה, משפ' מועלם, משפ' שיטירית, משפ' מלכה משפ' רובינזון, לשמעון ברדה, אלון גל, לובוביץ זאב, וכמובן לכל ציבור המשתתפים.

תודה ובברכה,

צוות מארגן: דן בן דויד, דורון קורנפלד וסימון עמיאל.

7 השומר הצעיר זישור מגפה וצומח

נפגשתי לשיחה עם לב ליטמן רכז הקן היישובי.

לב ליטמן הציג את עצמו, הרחיב בתיאור יעדי התנועה וערכיה וסקר את פעולות הקן מתחילת השנה. אני מביאה את דבריו:

לב ליטמן היסטוריה:

נולדתי בארצות הברית ובגיל 3 שנים עלית ארצה והתגוררתי בתל אביב. מכתה ג התגוררתי במושב גן יאשיה בעמק חפר.

למדתי בבית ספר מעין ובכתה י הצטרפתי לשומר הצעיר. בכתות י"א וי"ב הדרכתני בקן וריכזתי את עיתון התנועה על החומה.

עשיתי שנת שרות בקן בקעה בירושלים.

התגייסתי עם הגרעין שלי, אז גרעין שורק, לנחל ואחרי הטירונות שירתתי שנה וחצי כמפקד בבסיס הגד"נע בצלמון.

לאחר מכן הדרכתני (בפרק משימה של הגרעין) בקן השומר הצעיר בג'סי כהן (בחולון). הדרכתני קבוצה גדולה של נערים ונערות אתיפים בגילאים ז'-י"ב שעלו ארצה בשנים האחרונות והפעלנו מרכז למידה בשכונה שבו הילדים הגדולים בשכונה חנכו את הקטנים.

היינו שם בתקופת המחאה, שהייתה מאוד מורגשת בג'סי כהן וזה היה משמעותי. לאחר מכן הייתי לוחם במשך חצי שנה יחד עם בני הגרעין שלי, ובשחרור הצטרפתי לבנות הגרעין שגרו בבית קמה. בבית קמה אנחנו חיים יחד שני גרעינים ועוד חברים נוספים שאינם בגרעין, סה"כ 25 חברים, ואנחנו בשותפות עם עוד גרעין בשכבת הגיל שלנו שגר בבאר שבע (11 אנשים) - כל זאת כחלק מתנועת הבוגרים של השומר הצעיר. אנחנו חיים ברמות שונות של שיתוף כלכלי ורוב החברים עוסקים בחינוך (בתנועה, בחינוך הבלתי פורמלי בישובים וכו'...) ובקואופרטיבים שנוצרו בתנועה.

לכפר מנחם הגעתי באוגוסט והתארגנו עם המדריכים לפני פתיחת השנה.

את הקן אני מרכז בעזרת עודד ונדב, שהם קומונרים בשנת שרות, הגרים בירושלים.

שותפים לנו בעבודה 3 מדריכים מקן "צפית" (מקומיים מי"א וי"ב) ו-9 מדריכים מן הישוב הלומדים בכתה י. הקן הוא תוצאת כלל האנשים שעובדים בו, והוא מצליח בזכות המסירות והעבודה הקשה של הקומונרים והמד"צים. מעולם לא ראיתי מד"צים בשנת ההדרכה הראשונה שלהם עושים עבודה כל כך מרשימה בשלב כל כך מוקדם של התנועה.

אנחנו מציעים לילדי הישוב תנועת נוער ערכית.

הרעיון הוא להקים חברת נעורים אוטונומית של הנערים, למען הנערים. הקבוצה בתנועה נותנת לחניכים התנסות חברתית, חוויה מנהיגותית וכלי הנהגה וגם השקפת עולם ערכית רחבה יותר הקשורה לצינונות, למורשת הקבוץ ולשיח ערכי למול המתרחש בחברה הישראלית.

התנועה נותנת לחניכים מפגש עם קבוצה, שתקבל את הנערים, שילמדו להתארגן בה.

נוסף לכך אנו עוסקים בצופיות, יציאה לטבע, וספורט על האפשרויות החינוכיות הגלומות בהם, בניגוד לתרבות המחשב והטלוויזיה הרווחת

כאמור הקן הוא קן צומח והחניכים הם בגילאי ד-י.

השיח הערכי שלנו מדגיש את שיוויון ערך האדם (אנו מקפידים גם בכבוד החניכים והשיוויון ביניהם).

כחלק מהזדהותנו עם הצינונות אנו מחנכים למעורבות בחברה הישראלית, אנו מתחילים בחינוך

למעורבות בישוב וממשיכים בפעילות מחוץ לישוב, תוך אכפתיות לדמותה של החברה הישראלית.

בחודש הקרוב לקראת יום השנה לרצח רבין נעסוק באלימות ובגזענות בחברה הישראלית ובחינוך לשלום.

לדברי לב הגזענות התפשטה בכל החברה הישראלית בלי שנרגיש, אפשר לשמוע את זה בשפה של

ילדים – גזענות נגד ערבים, הומואים, אתיפים ורוסים – אנחנו דנים בכך החל מכתה ד מעלים את

מודעות החניכים למשמעות השלילית של הגזענות והאלימות.

המלה שלום נעלמה מהשיח הציבורי ונעשתה מאוסה. הנוער של היום לא מכיר אותה. אנו מחזירים את השלום לשיח ואיתו את התקווה.

הפעילות מתחילת השנה:

המדצים עברו קורס הדרכה בקיץ ובאוגוסט עסקנו בבניית התוכניות וגיבוש הצוות.

עם תחילת שנת הלימודים השקענו בגיוס החניכים - המדצים עברו בבתים ורכב שעבר בישוב קרא לילדים לבוא לפעולות. ערכנו הפנינג ראש השנה לקטנים ואחר כך חילקנו תפוחים בדבש לבסיס החינוך בשערי אברהם. וכמובן מפקד האש המרהיב, בו נכנסו ילדי כיתה ד לתנועה. קיימנו טיול יחד עם קן "צפית", בנינו סוכה לאירוע סוכות של הישוב ולאחרונה השתתפנו בעפיפוניאדה. לב רואה את הקן כאחד הלבבות הפועמים של הישוב. אני רואה אותנו מדריכים ילדים בישוב, מארגנים אירועים לישוב ומשתתפים בכל אירועי הישוב במטרה להשפיע על דמות הישוב בעתיד.

הביאה לדפוס יהודית אפרתי

סיכום אירוע סוכה בכפר מנחם

ההתארגנות להכנת החג הייתה שישה שבועות לפני סוכות עם צוות שגובש בהכנת האביבון האחרון וחבריו: שני מיכל, ימית לפידות, ליאור לוי, אסף אוזן, נועם קורן וצביה גרשוביץ. הצטרפו עם הרבה רצון טוב יעל בן יצחק ורותם שחורי. הענות חברי הצוות הייתה מיידית ונתנה לי חיזוק על כך שהפניה האישית לאנשים מוכיחה את עצמה.

באירגון החג היה לנו חשוב שלא יהיו מכירות בכסף ושתהייה הרגשת בית לאנשי הישוב. חלוקת הערב לכמה חלקים: הפעלות לילדים ובית קפה, טקס משמעותי ומופע נסמך גם צורת האירגון של חג סוכות בכפר מנחם בעבר.

ההפעלות לילדים שלחלקם היה קשר לסוכות (הך פטיש, מקלות גשם, סוכות לקישוט ועוד...) שיתנו ענין ותעסוקה לילדים ובית הקפה במקביל שתורם למפגש החברתי של אנשי הישוב. הוספנו גם את המזון הקל שירגיע את הבטן.

הטקס – שהשקענו בו רבות עם חשיבות שיהיה בו ממסורת החג, שירה, ריקוד, קריאה וסרטון מחיי הישוב ויהיה מורכב בצורה מגוונת ויצור עניין וקשב בכל הגילאים. היתה לכך חשיבות שכל הטקס נעשה על ידי כוחות וכישורים של ילדי ואנשי הישוב.

המופע – שאמנם היו שנהנו ממנו אך בגדול בסיכום היה ברור לנו שמופע זה לא התאים לאוירת החג, לקחנו זאת לחשיבה לשנה הבאה.

עבודת ההכנה לערב כזה מורכב עם אוכלוסיה גדולה ומגוונת דרש הרבה שעות של חשיבה, עבודה ואירגון ובהתנדבות חברי הצוות.

ברצוני לציין שהרבה מאד אנשים עזרו בהפקת האירוע וברצוני בשם הצוות להודות לכל האנשים, הילדים והנוער שעזרו, וסייעו לאירגון וביצוע החג.

אנו כצוות סיכמנו את כל הנקודות החיוביות וכן את אלו הזקוקות לשיפור לפעם הבאה. בסיכום של הצוות נאמר כי העבודה, ההשקעה והמאמץ האישי שלנו היו גדולים, אך יש גם הנאה וסיפוק מהעשייה שתרמה לקהילה והפירגון שקיבלנו בסיום.

באופן אישי אני רוצה להודות לצוות המקסים שהלך איתי לאורך כל הדרך כאשר כל אחד תרם מזמנו, כישוריו, רעיונותיו וממצאו לקיום החג.

צביה גרשוביץ
רכזת הצוות

מכרז ופירגון אצווה סוכה

שלום, מגיעות ברכות ותודות לאנשים שארגנו את ערב סוכות במוצאי החג. הטקס היה ערוך ומוגש יפה, ניכרה השקעה בבחירת הטקסטים וברצון לחבר למקום ולערכים את כלל הגילאים ותחומי העניין שלהם. הרגשתי שהמכלול של הדברים (התקיעה בשופר של שחר, הריקודים, הסרט, השירה של נטע ושל גיל (יחד ולחוד) והטקסטים) – כולם יחד יצקו תוכן ומשמעות לחג. נהניתי מאד והרגשתי שזו התחלה של יצירה משותפת. כן ירבו. שוב תודות למארגנים.

גילי אולסוואנג

חזק ימנו כקדם. גפילה המרגשנו היום ובקווה גם אחר.
על החיים. על המועדים וערכי זיכרון, בעידן ההגחמול:

חשבנו איך זה יראה כאשר הדור יתחלף.
האם ערכים אלה שנוצקו בשקידה ואהבה רבה
ייהפכו למסורת הקיבוץ. האם ישרדו גם בעידן
הקהילה המורחבת והשפעות שונות על ערכים אלה?
מה יישאר ומה יישור?

האם דור ההמשך יחד עם החדשים, זה מקרוב באו
ימזגו את היין יחד וישירו כמנהגו של הקיבוץ, חגים ותרבות מקומית שנתפתחו משך דורות?
האם עלות תועלת יכב בכיפה בכל מרכיבי חיינו?
והנה – אירועי תרבות של הקהילה המורחבת הזאת – מתקיימים
ואף פורחים. וההשתתפות ושותפות חוצה שכבות גיל.
הוכחה טרייה של אתמול – בטקס חג הסוכות תשע"ג ממחישה אמת זו.
(למעט החלק האחרון של הערב)

כמי שהיה שותף לנושאי התרבות משך שנים, יודע את כובד התפקיד
בעידן של תקציבים מצומצמים.
ולכן -

יבורכו כל החושבים, העושים והמפעילים באשר הם.
הבה ונשמר וגם נפתח, גישה חדשה המתאימה לנו היום.
הממשיכה את ערכי החינוך והתרבות ומסורת הקיבוץ, משך דורות.

משה סעידי

* נסתיימה עונת הרחצה 2012 .
התודה והברכה ליונתן דביר, יוסי שרון ונועם קראוס.

* צוות הגוי לתרבות בישוב יצא לדרך.
את הצוות מרכזים אוכמה אבירם ודורר אבודרם.
משתתפים: אברהם טולדו, דודו שור, יהודית אפרתי, מירית סופר, מרים קלין, נועם קורן,
עמליה גולדברג, צביה גרשוביץ, רונן נאור, רותם שחורי, שגיא יודוביץ, שני מיכל.
הצוות ינסה להגיע לדיוני תקציב 2013 עם תוכנית מובנית ככל שניתן.

* בשבת 13.10 נערכה העפת העפיפונים המסורתית בשדה מול ההרחבה.
הועפו כ- 50 עפיפונים בניצוחם של גידי קרון ועמוס כהן.
היה נחמד סך הכל.

לצביה ואריה גרשוביץ וכל המשפחה
ברכות מצד אבא חמוג שהוליד את הנכד אלון בן איריב ושרון

לעמליה גולדברג ונעה ואיל לוינהיים וכל המשפחה
ברכות מצד אבא חמוג שהוליד את הנכדה והגב

לאיגי לובוביץ ועלמה בר שהגיעו למצוה –
פירשו כנפיים לקראת הגחלתו לדישור
מצד אבא לבי, שהורים, אסבים ואכל המשפחה.
דרך צלחה והרבה נחג.

לחברי הישוב שלום!

כנציגכם במועצה אני מבקש לעדכן אתכם בטיפול נושא "אתר דלילה" שריחה נישא למרחוק. האתר פועל בהיקף של כ-180 אלף טון בוצה אורגנית. בעלי האתר (קיבוץ נחשון וחברה פרטית מגבעת עדה) מתכננים להגדיל את האתר לכ-550 אלף טונות. המאבק אינו פשוט כי שטח האתר אינו בתחום מועצת יואב – אך מאידך, מהריח הרע סובלים רק תושבי "יואב" (רבדים וכפר מנחם). אציין כאן כי תאריך פקיעת תוקף "שימוש חורג" במקום חל בסוף דצמבר 2012 ומכאן העיתוי הכול כך דחוף בטיפול בנושא זה עכשיו ומייד.

כבר בבדיקות הראשונות שעשינו הסתבר כי ישנן כאן כמעט כל חריגות האפשרויות בתקנות הוועדות הסטטוטוריות העוסקות במתן אישורים ורישיונות לפתיחת עסק מסוג זה במקום כזה. ישנן כאן חריגות חמורות ביותר. כך למשל, לפסולת אורגנית (הדומה לקומפוס הביתי שאנו בעדו) נוספו פגרי בעלי חיים ואף צואת אדם. באופן הטיפול בחומר הוא נעשה בשטחים פתוחים ולא במבנים סגורים כנדרש, המבנים בשטח בלתי חוקיים. העדר תב"ע מאושרת ועוד חריגות בלתי מובנות של בעלי הסמכות לתת אישורים מכל הסוגים. אפילו הכניסה לאתר מצומת כפר מנחם אינה מוסדרת באופן חוקי ומהווה סכנה בטיחותית חמורה ביותר (כדי להיכנס לאתר מצד מערב יש לחצות קו לבן וכך עושות כמעט כל המשאיות הכבדות). המועצה הודיעה למשרד החינוך כי אם המפגע הבטיחותי לא יסולק יושבתו בתי הספר ה"אלה" ו"צפית". משרד החינוך ערב את המשטרה בנושא וזה נמצא עתה בטיפול. הנהלת המועצה לקחה עו"ד מומחה בתחום שעוזר לנו לטפל בנושא. גיבשנו מהלכים משפטיים עם קמפיין עיתונאי ומשיכת אנשים מהמערכת הפוליטית לצידנו.

אך בכך לא די. אנו זקוקים לתלונות ומכתבי מחאה מצד התושבים! ככל שירבו זה יעזור למאבק. את המכתבים כדאי להוציא למשרד החינוך, למשרד איכות הסביבה, למשרד התחבורה, למועצה, לראש המועצה, לוועד האגודה, למועצת "מטה יהודה" (שבשטחה המפגע הנורא הזה), לקיבוץ נחשון ותושביו, לעיתונות, ובעצם, לכל גורם שהנכם חושבים שכדאי שיהיה בתמונה. רצוי כי בכל הוצאת מכתב כזה תהיה המועצה מכותבת בהעתק כי בתוכה מתנקז המאבק כולו. במסגרת פגישות צוות המאבק בדקנו גם עריכת סקר איכות הסביבה ע"י מומחה בנידון. סקר כזה עלותו 30-45 אלף ₪ והצוות החליט להעביר המלצה כי הסקר ימומן שווה ע"י רבדים, כפר מנחם, והמועצה(לצערי, בעבר, המועצה נמנעה מלהשתתף במימון סקרים מסוג כזה). פניית הצוות הועברה להנהלת המועצה ולוועדי הישובים והם יידרשו לתת אישורם בתקופה הקרובה. נראה לי כי לאור כל הפוזיציה שהנושא נמצא יש סיכוי להצליח להרחיק מאיתנו את הפגע הנורא הזה. אני פונה שוב ומבקש את עזרת הציבור במשלוח מכתבים ומחאות ל"כל העולם" כדי שיהיה ברור שאיכפת לנו.

ושיהיה לנו שנה טובה וחג שמח לכולם

יחיעם יוגב – כפר מנחם

10.09.2012

צילומים בעלון זה: גידי קרון, יעל שחורי, סימון עמיאל שני מיכל

MAKE WAR NOT LOVE

ואז התגלה כי באומדן גס -
האולם נותר "בלתי-מאוכלס":
בסך הכול 17 איש ואישה
הגיעו אל ה"אסיפה"
(5% אלה יכלו, אל נכון,
להתכנס בתא של טלפון).

והדיון זורם שלו ולאט
כנהר הסמבטיון ביום השבת!
ובמקום חילוק וקרוב מתוח
האוויר נותר שקט, רגוע.
ההליך התנהל כדין וכדת
אך האולם עצמו פיהק לא מעט:
גם אם הכול התנהל על פי חוק -
מדמוקרטיה זה רחוק!

מסקנה: צריך נושאים של תפארת,
הקורעים את הלב ואת כל המשמרת,
שדוחפים חבר לתקוף את רעו
ולשלוף נימוק מחודד כנגדו,
אם אין על מה לצרוח ואת מי לקלל,
לשם-מה עלי לבוא, את זמני לבטל?
וזה קורה לא רק באסיפת היישוב,
גם בשיחות הקיבוץ ראינו שוב ושוב:
אם "סדר היום" טעון ויכוח,
אם מתעוררים לפעמים גלי מורת רוח,
אם צפויים עימותים על חוד הסכין -
אז באים ההמונים.

אז עצתי לכל המימסדים:
הכינו סדר יום מלא מתחים!
הפיחו ויכוח אפילו סוער
התנגשות של דעות בין חבר לחבר,
אם לא צפוי מתח ולא התרגשות -
הדיון יתעייף ואפילו ימות.
לפחות סעיף אחד בסדר היום
חייבת המזכירות ליזום
שימושך המונים לעזוב את ביתם
לא יחידים אלא בהמונם.
בלגנים, מהומות, דעה מול דעה -
רק כך תמשכו אותי לאסיפה!

יואל דרום

(ראש השנה תשע"ג)

אספר לכם סיפור מצחיק:
היה היה קיבוץ ותיק
שישב לו בשפלה, שלו ורגוע,
רב בו הטוב ומועט הגרוע,
עד שיום אחד הבריות שמו לב
שגם באביב, כשהכול מלבלב -
תאמינו או לא, אך הנה זה כן:
הקיבוץ מזדקן!

אז הזעיקו את כל האוכלוסיה
למצוא פתרונות, לטכס עצה,
ואחר דיון בכובד ראש עמוק
הוחלט לא לבכות ולא לזעוק
אלא לפתוח במיבצע:
ה ר ח ב ה!
והגיעו מאות אנשים נפלאים,
והביאו איתם גדודי פעוטים,
והמקום הזה באלה הימים
הומה ילדים והורים צעירים.

אך במהרה התברר כי עלו מן התהום
של הקהילה החדשה במרחבי הדרום,
לא מעט חילוקי דעות,
וצמחו אף מריבות
ואסיפת היישוב הפכה לזירה
של גלדיאטורים מן העת העתיקה.
צעקות, זעקות הדהדו בחלל,
אי אפשר היה להשתלט על הכלל,
והמריבות במקום להיפתר
נעשו חריפות יותר ויותר.
חדר האוכל בעת אסיפה
היה גדוש במרבית העדה,
ואוי למי שאיחר לבוא,
כי לא מצא עוד כסא לשותו.

והנה זה עתה, בחדר האכילה,
התכנסה כדין וכדת. - אסיפה.
יושבי הראש הגיעו אל נכון,
העמידו רמקול ומיקרופון,